

# D E D I C A T O R I A.

profecturus mihi ut valediceret, in ditionem Hohenfaxiam ad radices  
summarum Alpium positam, veniret, quod me Pontificiorum ma-  
chinationibus apud Confoederatos ac calumniis circumscribi intelle-  
xerat, plurimis verbis benevolentia vestram extollens me cohortatus  
est, ad vos uti commigrarem, & communem simul sanguinem attesta-  
tus obsecrauit, ut parentum memoriam, quam Danicis bellis ac Suedi-  
cis implicati ipse & pater perseverare nequirent, apud vos renouarem,  
amicitiamque vestram, quantum mea tenuitas ferret, quam diligentif-  
sime ac studiosissime colerem, sua fide esse iubens, eam mihi & rebus  
hisce meis afflictis nonnulli solatio futuram.

Videtis ergo, Patres Conscripsi, vestrum mihi patrocini-  
um quasi testamento quodam (nam num adhuc Gæhusius vivat, & an auris  
vescatur æthereis, ambigimus) legatum ac commendatum esse. Quod  
vos spero suscepturos esse ea animi lubentia ac voluntate, qua meo-  
rum fidem, constantiam, officia ac benemerita in vestram Rem-  
publicam & publicitus prædicare, & priuatis insuper donis ac ho-  
norariis, quam vos ea non ingrata neque irrita habueritis, testari vo-  
luistis. Quum autem nulla usque occasio expromendæ ac declaran-  
dæ meæ erga vos latentis obseruantia se se offerret, eam ultro mi-  
hi in manus dedit ille, quem paulo ante memoravi, amicus ac be-  
niuiolens meus, Iohannes Imhofius, qui, quo est in patriam animo,  
litteraria hæc Pirckheimeri monumenta in ius ac potestatem meam  
hac conditione emancipauit, ut ea amplitudini ac honori Reipub-  
licæ vestræ consecrarem, & ceu æternam patriæ dignitariam sta-  
tuerem. Quod ego velleo nomine libentius recepi, quia mihi fa-  
ciundum putavi, ut aliquam grati etiam animi significationem vo-  
bis exhiberem. Vos enim estis, qui me partim in vrbe, partim Aca-  
demia vestra suburbana supra ipsum quadriennium studio tute-  
lari fouistis, vos me omnibus egregiis disciplinis atque artibus, qui-  
bus nunc præcipue ad Rempublicam iuuandam vtor, imbui  
per vestros liberalium artium & scientiarum Professores feci-  
stis.

Quod beneficium tametsi mihi cum quam plurimis atque adeo  
magna Europææ iuuentutis parte, qui inclutum vestrum Gymnasium  
frequenterant, sit commune, tamen priuum esse ac proprium mihi du-  
co, utpote in quem tanto largius benigniusque ipsi Doctores, sempi-  
terna nobis memoria colendi, redundare docuerunt, quam me vo-  
bis nexum magis vadatumque fore probe intellexerunt.

Cuius rei causa vobis, Patres Conscripsi, Reipublicæ, Senatui  
Populoque Norimbergio sacrum hoc monumentum in honorem ac  
memoriam immortalem (præfiscini id dixerim) lubens merito di-  
co, consecro, offerro, & ex solemni formula pono atque statuo:  
Deum